

give de skattelignende Myndigheder væsentlig forbedrede og udvidede Muligheder for at øve Kontrol med Selvangivelserne. Enkelte af disse Regler, nemlig Bestemmelserne i § 6 om Skattemyndighedernes Ret til paa Stedet at gennemgaa Skatteydernes Regnskabsmateriale og i § 7 om Retten til paa Stedet at foretage Opgørelse og Vurdering af Varelager, Besætning, Inventar, Maskiner og lignende var taget fra Pengeloven af 22. Juli 1945. Andre, som Bestemmelserne i § 8, var hentet fra Statsskattelovens § 26, men betegnede en Udvidelse og Klargøring af dennes Regler.

Angaaende § 14 udtalte Ministeren: »Den hidtil gældende Lovgivning har ikke afgivet Hjemmel til at straffe den, der optræder som *Medhjælper ved Skattesvig*. Hertil indeholdes der imidlertid nu udtrykkelig Hjemmel i Forslagets § 14, og det er her foreslaaet at behandle den erhvervsmæssige Medhjælp, nemlig den, der præsteres af Revisorer, Regnskabskonsulenter, Sagførere og andre, i hvis Erhverv det indgaaer at bistaa Skatteydere med Affattelsen af deres Selvangivelse og Opstilling af Regnskaber til de skattelignende Myndigheders Brug, som en særlig kvalificeret Forbrydelse, der ikke kan medføre lavere Straf end Frihedsstraf. Disse Folk virker jo hver især inden for en større Kreds af Skatteydere, og naar de udnytter deres faglige Indsigt til at hjælpe deres Klienter til at føre Skattemyndighederne bag Lyset, gør de sig skyldige i et ganske særlig strafværdigt Forhold, som det maa anses for rimeligt at bestemme strengere end den enkelte Skatteydere Forseelse.«

Lovforslaget mødte ved første Behandling i *Folketinget* overvejende Tilslutning fra Ordførernes Side, om end adskillige af dets Bestemmelser blev gjort til Genstand for Kritik. Kun Retsforbundet gik imod Lovforslaget, hvilket skete med den Begrundelse, at man fandt det for vidtgaende.

Under den efterfølgende Udvalgsbehandling stillede Finansministeren Forslag om de ovenfor omtalte Ændringer, der alle var tiltraadt af Udvalget, bortset fra Ændringsforslaget til § 13, som Kommunisterne ikke kunde tiltræde, da de ønskede Paragraffen affattet paa en væsentlig anden Maade end foreslaaet, nemlig saaledes:

»Den, der i svigagtig Hensigt afgiver urigtige, ufuldstændige eller paa anden Maade vildledende Oplysninger til Brug ved Ansættelsen af sin egen eller en af ham repræsenteret Skatteydere skattepligtige Indkomst eller Formue eller til Brug ved Beregningen af sin egen eller en af ham repræsenteret Skatteydere Indkomst- eller Formueskat, straffes, hvad enten det offentlige har lidt Tab derved eller ej, med Bøder indtil 5 Gange det Beløb, der ved det svigagtige Forhold er eller, saafremt Oplysningerne var blevet taget til Følge, vilde være und-